

Poštnina plačana v gotovini!

Ođmev iz Afrike

September 1934

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. ets. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljalati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1. (Ček. št. 10.887.)

Za Jul. Benečijo: Rim (123), via dell' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Naše slike.

1. *Sveti Peter Klaver, apostol zamorcev in patron misijonske družbe sv. Petra Klaverja.* Dobro vam je znan ta veliki svetnik in gotovo veste, da je misijonaril 40 let med zamorci, ki so bili od vseh zaničevani in jih je sam krstil nad 300.000. Umrl je 8. septembra 1654. Da bi sveti Peter Klaver tudi nam izprosil tako apostolsko gorečnost in ljubezen do duš, kot je navdajala njega. Molimo, da bi skoraj vsem afriškim narodom zasijala luč svete vere.

2. *Afriški misijonar poučuje zamorčke na prostem.* Zamorski narodi tako hrepenijo po pravi sveti veri. Pa koliko je še krajev v poganski deželi, kamor noga misijonarjeva še ni nikdar stopila. Molimo za misijonske poklice. Vsak naj v svojem delokrogu goji misijonskega duha. Prosimo Gospoda, da pošlje delavcev v svoj vinograd. Radi prispevajmo za odkup zamorskih sužnjev ali pa kot botrinski dar zamorčku.

Za najpotrebnejše afriške misijone je darovala damska zbirka v Jožefišču, Ljubljana, 100 Din. Bog povrni!

Zakaj delamo?

Družba sv. Petra Klaverja ima pri svojem delovanju najvišje namene, namreč:

reševanje duš, spreobračanje poganov.

Vsi njeni člani pri tem sodelujejo. Kako pa morem postati član te misijonske družbe? Vsak lahko postane podpornik ali podpornica Družbe sv. Petra Klaverja, če prispeva letno članarino 5 Din (ali dosmrtno 250 Din). Dobite sprejemno podobico in ste deležni vseh molitev, ki jih opravlja Klaverjeva družba in afriški misijonarji, kakor tudi mnogo odpustkov, podeljenih od svete Stolice.

Duševna nagrada!

Za vse naročnike in dobrotnike Družbe sv. Petra Klaverja opravijo afriški škofje in misijonarji

letno 500 svetih maš.

Iz Vatikana.

Vatikan, 2. julija 1934

Državno tajništvo Nj. Svetosti
št. 134.653.

»Visokorodna gospa grofica!

Številne spise Družbe sv. Petra Klaverja, ki ste jih blagovolili pokloniti svetemu Očetu, je namestnik Kristusov sprejel s čustvi zahvale in veselja.

Vaša dragocena poklonitev je Nj. Svetosti jasno pokazala, da se delo, ki ga Družba že mnogo let vrši, ni zmanjšalo, ampak je le še večje, krepkejše, vztrajnejše in gorečnejše. Ljubezen Kristusova je, ki te velikodušne moči oploja in oživlja in je poklicana v to, da izdatno in dragoceno pomaga pri delu pokristjanjenja Afrike.

Sveti Oče je zelo vesel tako plemenitega dela in srčno želi, da bi to delo prinašalo vedno več sadov. Apostolski blagoslov naj bo krepko jamstvo za to in naj obenem prikliče z neba izredne milosti Vam, zaslužni Vaši Družbi in vsem podjetjem Družbe.

Ko izrekam posebno spoštovanje,
sem Vaš v Gospodu vdani

E. kardinal Pacelli, s. r.

Visokorodni gospé grofici
Mariji Falkenhayn
vrhovni voditeljici
Družbe sv. Petra Klaverja.

Novo sveetišče v čast sv. Petru Klaverju.

Apostolski vikarijat Fernando Poo.

Pismo apostolskega vikarja škofa Gonzalec, od Sinov brezmadežnega Srca Marijinega.

Navzlic mnogobrojnim težavam, ki so danes v Španiji, sem mogel danes slovesno posvetiti novo cerkev v vasi Basupu. K tej cerkvi je Vaša Klaverjeva družba mnogo pripomogla. Patron cerkve je sv. Peter Klaver. Njegov kip, ki ga nam je Vaša družba darovala, stoji na altarju.

**Zamorčki donašajo kamenje za novo cerkev sv. Petra Klaverja
v Basupu.**

Upam, da bo nova cerkev mnogo pripomogla, da se bo krščanska misel razširila med tukajšnjimi prebivalci. Naši ljudje namreč danes še niso posebno dobri, to pa zaradi posebnih razmer, v katerih živijo. Sv. Peter Klaver naj jih vzame v svoje posebno varstvo, da bodo med njimi vzvele najlepše krščanske čednosti.

V vasi živi kakih 150 oseb; toda ker so tu veliki nasadi kakao, prihajajo tuje in delavci od raznih strani tu sem.

Zato se bo v cerkvi zbiralo precejšnje število kristjanov in katehumenov. Ljudje od drugod posebno žele pouka v naši sv. veri in se prav pridno zbirajo k službi božji. Namen imam, da bom otvoril novo katehistovsko šolo.

O, ko bi nam mogli poslati mašne obleke, svečnikov, kelih itd.! Kako bi vam bili hvaležni. Ob posvetitvi sem moral vse potrebno dobiti iz neke druge cerkve. Na naši novi cerkvi je seveda še ogromna vsota dolga (5000 peset). Upamo in zaupamo, da bo Družba sv. Petra Klaverja pomagala, da ta dolg izbrišemo.

Zahvale.

Lepa hvala za vse dobro, kar ste nam izkazali, in to tem bolj, ker je prišla pomoč ravno v pravem trenutku, ko sem bil ves obupan zaradi pomanjkanja in potreb svojega misijona. Zadnje mesece sem zvedel po pismih, ki sem jih dobival od svojih misijonarjev, da po mojih katehistih po pravici tožijo in si jih vedno več žele. V svoji stiski sem se zatekel za pomoč k vsem božjim svetnikom, zlasti pa k »materi afriških misijonarjev« in jo prosil, naj mi pride na pomoč v stiskah in potrebah mojih misijonov. In ko sem bil že skoraj obupal, da mi pride pomoč, sem zvedel za Vašo pošiljatev. Kakor lačnega poživi grizljaj kruha in mu da novega poguma, tako sem bil tudi jaz ves poživljen po Vašem darilu. Bog blagoslovi Vaše blage dobrotnike in jim stotero povrni.

Škof Huwiler, apostolski vikar v Bukoba.

Ko sem nedavno bil navzoč pri slovesnem krstu 356 naših Baskov v misijonu Kabari, sem se živo spomnil velike skrbi in dobrote Vaše Klaverjeve družbe. Iz hvaležnega srca sem molil k Bogu, naj pošlje blagoslov tega dneva tudi vsem dobrotnikom, ki so kakorkoli k temu pripomogli. Ljubi Bog ne bo nikomur nič dolžan ostal, kdor je njemu kaj dal.

Škof Leys, apostolski vikar v Kivu.

Prosim Klaverjevo družbo, naj naznani mojo globoko hvaležnost vsem našim dobrotnikom, ki se za nas tako dejansko zanimajo. Vrnili jim bomo z denarjem misijonarjev, to se pravi: molili bomo zanje in svoje žrtve bomo tudi zanje Bogu darovali. Bogu prepustimo, kakšno plačilo jim bo On izbral, ki so vredni ljubezni Kristusove.

Škof Roelens, apostolski vikar v Kongo.

Družbo sv. Petra Klaverja ljubim in spoštujem izza otroških let. Imel sem priliko, da sem pokojno grofico Ledóchowsko osebno poznal, pa tudi njene marljive pomožne misijonarke, ki so stanovale v mojem rojstnem mestu.

Pred dvanajstimi leti sem obiskal Vašo častito ustanoviteljico v Rimu na njenem stanovanju, ko sem potoval skozi to mesto s prvenci kapucinske province. V tej kapeli smo tudi mi takrat klečali, v kateri sedaj Vi in Vaše duhovne hčere vsak dan molite ob vznôžju sv. Petra Klaverja za nas, ki smo daleč tu v Afriki. Odkar sem v Afriki, vedno nosim s seboj Vaš mali katekizem v jeziku Kiswacheli, ki ste ga Vi dali natisniti.

Zahvaljujem se Vam za vse, kar ste Vi ali Vaša Klaverjeva družba za Afriko naredili dobrega, kar še sedaj delate in kar boste še storili. Kličem Vam besede, ki jih je zaklical naš sv. brat Feliks Rimu in vsemu svetu:

Deo gratias!

V imenu svojih sobratov kapucinov v Afriki se Vam zahvaljujem in Vas blagoslavljam.

P. Gvido Kaepelli, O. M. Cap.

Iz misijona Marija Trost.

Apostolska prefektura Lydenburg.

Piša misijonski brat Rafael Kolenc, sin presv. Srca.

V veliki potrebi smo. Naše šole se množijo. Vse zaloge so že pošle, pa vedno se oglašajo še nove sirote. Ne morem jim drugega reči kot to, da ni ničesar več tukaj.

Na veliko soboto sta bila krščena dva nekdanja anglikanska učitelja, na Veliko noč pa sta pristopila k prvemu svetemu obhajilu. Žena enega teh učiteljev je postala že pred enim letom katoličanka; njen oče pa je še vedno anglikanski pridigar.

Naše misijonsko delo je težko. Žetev tukaj ni tako velika kot v drugih misijonih, žrtve, s katerimi orjemo misijonsko ledino, so pa najbrž večje, ker moramo iskati duše tako rekoč med trnjem in osatom. Nerodovitno misijonsko polje nam je izročeno v obdelavo. Bog bodi zato zahvaljen!

V nekaterih krajih tukaj imamo strašno lakoto. Naši zamorci so res pomilovanja vredni. In poleg tega jih Buri zatirajo in zaničujejo kot prave sužnje. Ubogi ljudje niti obleke nimajo, da bi se pokrili. Zelo se mi smilijo.

Pa kljub slabim časom zidamo še nove cerkve in šole. Žalostno je, da je naša glavna cerkev v Maria Trost tako slaba. Je bila pač postavljena za prvo silo in sedaj bo premajhna. Morali bi zidati večjo, pa nimamo sredstev.

Iskreno Vas prosim, če bi mi mogli spet kaj poslati v denarju ali predmetih. Posebno bi prosil za večje svečnike za altar, potem za en lila pluvial. Tudi drugih cerkvenih reči in perila nam vedno manjka.

Kaj ne, da smem pričakovati od vas pomoči? Kar odkrito povem: vse je prazno pri nas, pa še vedno pridejo ubožci in prosijo, ta za hlače, drugi za srajco, deklice za obleke. Tudi mi misijonarji moramo utrpeti najpotrebnejše na perilu. Tako n. pr. nimamo rjuh. — Zelo se priporočam blagim dobrotnikom.

Motorni čoln »Sv. Mihael«.

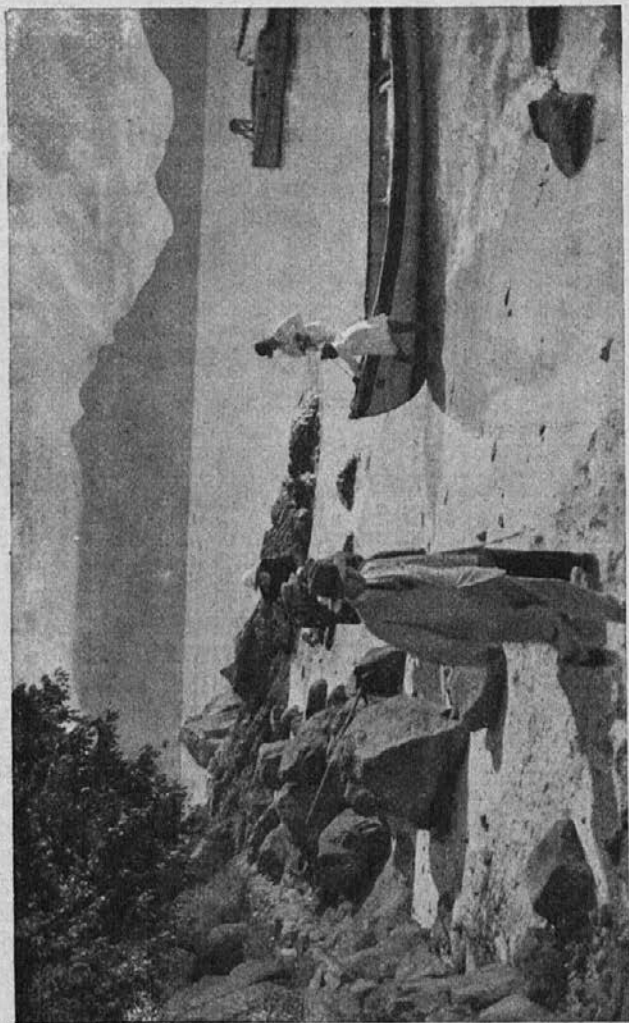
Piše p. Bauvier, C. S. Sp.

Ob svojem povratku iz Evrope sem dobil s seboj motorni čoln, ki smo ga postavili pod varstvo sv. Mihaela. Za nas je imel pomen, kakor osliček za reveža. Pričakovali smo od njega, da porabi čim manj bencina ob največji storitvi motorja na dolgih voznjah. Poleti je bilo treba našim ribičem vsak teden voziti hrano na obalo, nazaj pa nalovljene ribe. Večkrat je bil tako preobložen, da so stvari na vseh koncih visele z njega. Delal nam je pravcato tlako. V sedmih urah je došel do bližnje postaje Lambarene (100 km), pripeljal je potem našega apostolskega vikarja v štirinajstih urah in je za teh enoindvajset ur porabil le 24 litrov bencina. Vlekel je pomorskega konja, težkega 1500 kg od Abejve v Ndjolo (45 km) sedem ur, od tega štiri ure ponoči. Hitro nas je vozil k bolnikom in umirajočim. V štirih dneh je obiskal šest katehistovskih postaj, ki leže razkropljene ob bregu. Prevažal je hlode od Okumesa dalje in nam je prihranil mnogo dela pri zidanju in pridobil mnogo časa, ki nam je itak skromno odmerjen. Bil je torej velikega pomena pri našem misijonskem delu. Še celo otroci so pričali, kadar so ga zagledali: »Sv. Mihael nam silno veliko pomaga pri misijonu.« Bili so ponosni nanj.

Nekoč je izvršil neverjetno storitev. Napravil je namreč v enem dnevu 35 km po reki Alembe in s tem prevozil pot, ki jo parnik »Bengolo« s svojimi 120 konjskimi silami

prevozi le dvakrat v tednu. To storitev je izvršil »Sv. Mihael« potem še trikrat.

Zadnja vožnja je bila pa zelo razburljiva. Čoln se je vrnil s polomljenim vijakom. Dvakrat smo bili naleteli na

Misijonarji pridejo s čolni v nov misijon.

čeri, tretjič pa ga je zgrabil vrtnec in pri tem je obtičal na skali, ki je molela iz vode. »Oče,« so rekli otroci, ne vozi se več na motornem čolnu, da se ti ne primeri kaka

nesreča.« Kljub temu pa sem se še vozil ž njim, ker vožnje nisem mogel odložiti, zakaj mnogo krajev je bilo, kjer so potrebovali katehista. Saj sem vedel, da me čaka še potem dva dni dolga pot preko gora. Treba mi bo preplavati reko Lebe in marsikak potok prekoračiti preden bom v Alembé. Ali naj se že poprej z nepotrebno potjo utrudim? Najbližji kraji, ki naj bi jih obiskal, so itak ležali ob bregu, tako da sem jih lahko dosegel z motornim čolnom. Bilo je pač vabljivo, da v šestih urah brez truda zase in za nosače zmorem pot, ki bi jo sicer moral napraviti v treh dneh.

Odpotovali smo v sredo 12. novembra ob pol 8. Bilo je osem nosačev in neka žena z otrokom, ki sem jo bil krstil o Vseh svetih, zdaj pa sem jo hotel prepeljati na njen dom. Voda je bila močno narastla; od leta 1908 še ni bila tako visoka. Nosači so ob potrebi pomagali čolnu s širokimi vesli. Potem, ko smo prišli s težjih mest, je zabava postala živahna; le motor se je mešal vmes s svojim puhanjem. Preko nevarnega vrtinca »Ndema« smo vozili 10 minut. Vrtinci in valovi so plesali, tako da smo že mislili da ne bo mogoče skozi. Pa prišli smo dalje in potem mirno veslali. Nevarni vrtinci ob »Djambali«, kjer so se splavi časih potapljali 2 m globoko, so bili danes čisto mirni, tako da so naša vesla mirno počivala na dnu čolna.

Jaz pa sem molil in mislil na blage dobrotnike in Družbo sv. Petra Klaverja, kateri so nam s svojimi darovi tako velikodušno pripomogli do motornega čolna, da mi je ž njim mogoče obdelovati veliko večje površine misijskega polja. Ne jaz, ampak blagi dobrotniki, bodo imeli pri tem več zasluženja, kar bom na ta način mogel več storiti za rešitev duš.

Dva in sedemdeset kapel

namerava p. Woodmans zidati v misijonu sv. Mihaela v Basengu. Takole piše o tem:

Misijon v Basengu se razprostira 1000 km na daleč. Štirje patri ga upravljajo, a so le redkokdaj skupaj, ker morajo biti mnogo na potu. Še ni dolgo, ko sem se vrnil z msgr. Roganom z birmanskega potovanja. Obhodil sem velik kos naše fare. Šest tednov sem bil zunaj. Imamo nad 5000 kristjanov, toda so zelo raztreseni, tako da nam pot do njih jemlje mnogo časa. Imamo tudi 72 slamnatih cerkvic, ki v njih katehisti druge poučujejo. Večina teh kristjanov nikdar ne pride v Baseneg. Vse, kar vedo o Bogu

in pravi veri, je to, kar so se naučili doma v svojih kočicah. Koče so sestavljene iz bambusovih palic in ometane z ilovico. V eni takih koč stoji miza, na njej križ: to je altar. In še ta križ je visok kvečjemu 5 cm.

Rekli boste, zakaj si ne iztešejo par debelih smrek in postavijo vsaj leseno veliko cerkev in v njej večji altar? Povem vam: ne smejo. Vlada je naložila 3 angl. funte davka na vsako posekano doraslo drevesno deblo. Vsi kristjani skupaj iz treh različnih postaj komaj spravijo davek za eno deblo.

Imam namen, da sezidam kapele raznih velikosti. Da bom mogel plačati tesarje in pločevino za streho za eno kapelo, ki bo zadostovala za 300 ljudi, bom potreboval 40 angl. funtov, za manjšo kapelo bi zadostovala manjša vsota. Ako torej veste, kje bi se dobilo 72 dobrotnikov, ki bi vsak daroval za eno kapelo, prosim, sporočite mi. Za različno visoke vsote imamo v načrtu različno velike kapele.

Posebno bi pa prosil za križ in dva svečnika za vsako naselje. Da mi pošljete le razpelo, križ sam bomo že mi iz lesa naredili. Ako so razpela le 15 cm visoka, bomo napravili lepe križe, prevoznina bo pa le cenejša. Potem bo lesena hišica vsa nekoliko podobna kapeli, ko bo imela mizo in nekoliko večji križ na sredi. Naši ljudje bodo tega zelo veseli.

Za našo naraščajočo duhovno čredo.

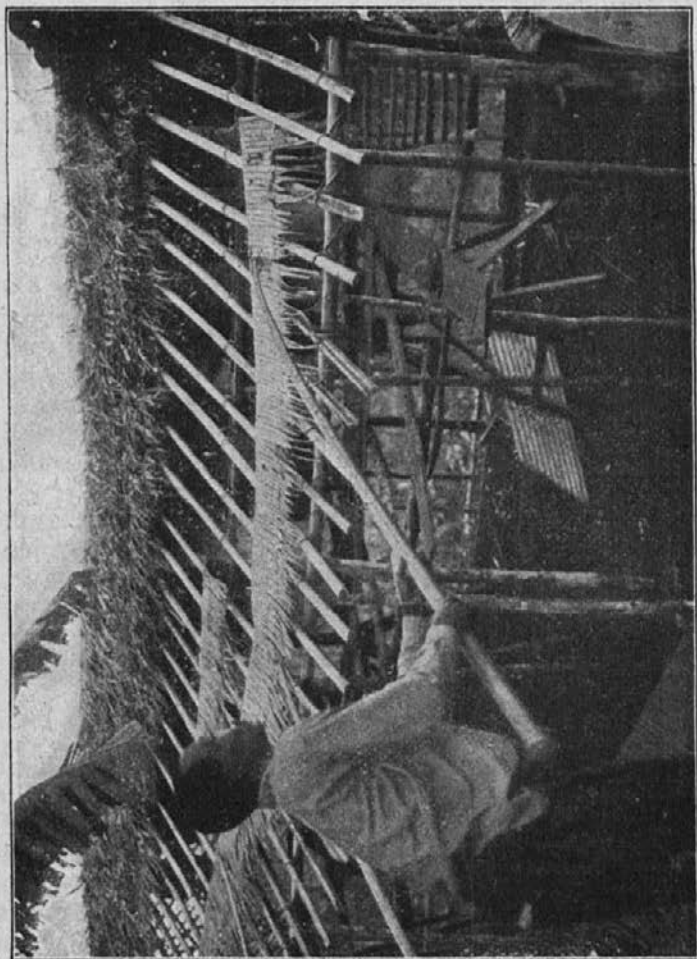
Apostolski vikariat Shire.

Pismo škofa Anneau-a iz Marijine družbe.

Naši zamorci prebivajo zelo daleč naokrog. Podobni so ovcam, ki so izgubile pastirja. Ako jim hoče misijonar prinesti veselo oznanilo sv. evangelija, mora prehoditi velikanske razdalje. Ako si je pridobil srca nekega števila ljudi, je njegovo prvo delo, da jih zbere v kaki hiši k skupni molivi in k pouku. Potem pa jih izroči kakemu katehistu v varstvo in duhovno oskrbo. Iz tako zvanih šolskih kapel dobimo največ katehumenov. V takih prostorih so se vzgajali že tisoči kristjanov.

Kadar se je nabralo na ta način precejšnje število kristjanov v kakem oddaljenem kraju, tedaj poiščemo kje na sredi primeren prostor in postavimo tam malo cerkvico-podružnico. Tu notri dobivajo ti novi kristjani tolažila sv. vere in prejemajo sv. zakramente, ki jih jim misijonar pride podeliti.

Darežljivosti nekega blagega dobrotnika se imamo zahvaliti, da smo mogli vprav sedaj dozidati tako pomožno kapelico, ki sem jo pred dvanajstimi dnevi slovesno posvetil. Ob tej priliki se je zbrala velika množica kristjanov od blizu in daleč. Mnogi izmed teh so sami pomagali pri

Tako krijejo zamorei v Afriki strche.

zidanju kapelice. Kako so bili ta dan veseli in ponosni, ko so videli, da se je delo posrečilo in poslopje ta dan tako slovesno posvetilo s službo božjo. Med sv. mašo jih je šlo več sto k sv. obhajilu. Preostali del dneva smo porabili za

javne igre, ki jih naši zamorci zelo ljubijo, ker morejo tu svoje veselje javno pokazati.

Pošiljam Vam sliko te kapelice, da vidite, da so naši kristjani lahko veseli.

Da bi zadostili vsem dušnim potrebam, bi morali postaviti še najmanj deset takih kapel. Zaupamo na Boga in blage duše, ki se bodo odzvale božjemu klicu.

Kraška poročila o delovanju naših katehistov.

Piše misijonar ob Kongu, kongregacija očetov Sv. Duha.

Albert Fulon na postaji sv. Petra Klaverja.

Ta postaja je 5 ur od našega misijona oddaljena in ena najstarejših. Ustanovljena je bila 1913 in od tedaj naši katehisti tam zelo plodovito delujejo. Njim se je zahvaliti, da je bilo nad 500 paganov krščenih. In vendar je bilo treba hudega boja proti praznoverju in mnogoženstvu.

Nad 5 let vodi Albert Fulon to postajo. Ustanovil je že več katehumenatov. Nadzoruje še 18 vasi z 80 katehumeni, 35 dečki in 45 deklicami.

Albert je 22 let star in zelo delaven. Po očetovsko skrbi za svoje varovance in deli ž njimi dohodke svojega skromnega posestva. Uživa zaupanje domačinov, ki mu radi izročajo svoje otroke. Kot nadzornik katehistov nas razbremenjuje s tem, da obiskuje postaje katehistov in potem poroča misijonarju o napredku na posameznih postajah.

Patrik Kafuna na postaji Petra Kanizija.

Ta postaja je sedem ur oddaljena od našega misijona in leži ob karavanskem prehodu. Ustanovljena je bila l. 1914. Prvi jo je vodil katehist Franc Kewa, ki ga je bil misijon odkupil iz sužnosti. Nekaj let potem ni bilo katehista; pred štirimi leti pa smo nastavili zopet prav izvrstnega katehista Patrika Kafuna. Star je 30 let, oženjen, oče enega otroka, zelo delaven in pobožen. Po svojem milem a trdnem značaju uživa zaupanje paganov in kristjanov. Njegova postaja, iz katere vodi še 13 drugih, je sedaj najbolj cvetoča. Šteje 200 kristjanov in 100 katehumenov. Pred nekaj leti se je hotela v okolici razširiti neka švedska krivoverska sekta in od tu škodovati našemu misijonu; pa ji je ta postaja temeljito zaprla pot.

Naj bi bil sv. Peter Kanizij, kladvo krivovercev, tudi v prihodnje priprošnjik pri Bogu za rešenje duš.

Peter Kimponzi in Sebastijan Nkodia na postaji Sv. Mihael.

Ta kraj leži zelo ugodno v gozdnati in gosto naseljeni okolici, kjer sade mnogo riža. Ustanovljena je bila postaja l. 1914 in je dala naši cerkvi že 500 gorečih kristjanov. Ta uspeh nas je stal trdega boja s satanom in njegovimi pomočniki čarovniki. Pa sv. Mihael je zopet enkrat dobil zmago in jo bo brez dvoma tudi v prihodnje, da bo ves kraj udinjan Kristusu Kralju. Pred tremi leti se je tukaj ustanovil katehumenat za osem bližnjih vasi, kjer se sedaj evangelij oznanjuje.

Katehist te postaje je 27 let star in tri leta oženjen. Je zelo priden in mnogo pomaga misijonu. Je naš kuhar na apostolskih potovanjih in glavni ekonom karavane. Tako mesto ima mnogo sovražnikov; težko je nosače nasiti in v redu držati. Potem pomaga svojim tovarišem katehistom pri zidanju kapele, koč itd. Tudi zna mizarsko obrt. Ker mora biti večkrat zdoma, smo mu preskrbeli pomočnika, 15 letnega Sebastijana Nkodia, gojenca naše šole. Tudi on je zelo zanesljiv.

Požari v Južni Afriki.

Piše brat Val. Poznič, F. S. C.

Bilo je prvo nedeljo meseca julija. Vprav ko smo šli od kosila, priteče žena našega katehista in nam pove, da gori naš travnik. In res smo zapazili na severni strani velik dim. Med misijonskim poslopjem in ognjem je gozdiček. Če bi se bil še ta vnel, bi tudi mi bili izgubljeni. Veter je zelo pihal proti naši strani in s tem širil ogenj. Šli smo gasit. Vsak je odlomil v gozdičku nekaj vej in s tem gasil. Bilo pa je jako težavno, ker nam je veter nesel ogenj v obraz. Veliko domačinov nam je prišlo na pomoč, da smo mogli ogenj omejiti in počasi udušiti. Zgorelo je okrog sedem hektarjev travnika in poleg tega še okrog 200 snopov nazežete trave, katera rabi tukajšnjim domačinom za kritje strehe.

Ogenj je iz neprevidnosti povzročil neki kovač. Takih pripetljajev se zgodi pri nas, žal, vsako zimo. Ker je trava dolga 1 m in suha, in poleg tega tukaj od maja do oktobra ne dežuje, je travnik takoj v ognju. Pri nas ostane živina tudi pozimi zunaj in dobi hrano v suhi travi.

Da omejimo nevarnost ognja, smo izkopali nekaj zemlje, da se ogenj ne more širiti. Pred enim letom nam je ogenj uničil tudi precejšen del gozda. Gozd pa je tu jako dragocen, ker je les tako redek.

Nedavno sem imel priliko opazovati, ko je gorela kar cela planina dva dni skupaj. Vsa planjava je potem bila videti kot kup oglja. Tukaj so večinoma vsi hribi brez drevja, to pa zaradi tega, ker ogenj vse sproti požge.

Grozna lakota. Zamorci iščejo med slamo, če bi dobili kaka zrna.

Nedavno sem zopet videl, ko je bilo nebo ponoči čisto rumeno-rdeče. Nekaj čarobnega je to, in obenem nekaj groznega ob pogledu na moč elementa, proti kateremu smo čisto brez moči. Da si naši zamorci vsaj svoja stanovanja obvarujejo pred ognjem, morajo imeti okrog svojih stanovanj vse do tal potrebljeno.

Ljubezen do domače zemlje.

V pismu na Družbo sv. Petra Klaverja pripoveduje p. Cardani iz Bahr-el-Djebel (angleško-egiptovski dan), kako tudi zamorec čuti globoko ljubezen do domače grude.

Leta 1925 je bil ustanovljen misijon Lerwa in je stal 300 m visoko na skali v vznožju gorovja Lamareti, ki loči južni Sudan od protektorata Uganda. Prostor ni ugoden za misijon, zakaj zelo težko je gori kaj pripeljati, zlasti ker so pota zelo slaba. Misijonarji morajo preko hribov in dolin po svojih apostolskih potih.

Toda vlada je bila po nalezljivi spalni bolezni prisiljena, da je izpraznila nižje dolinske kraje in se je zato moralo ljudstvo naseliti po gorah; zato je moral misijon, rad ali nerad, za ljudmi in se naseliti sredi med njimi.

Zadnja leta pa je večinoma minila nevarnost okuženja in je zato ljudstvo zapustilo gorske kraje, kjer je sedem let prebivalo, in se vrnilo v doline. Strehe svojih koč so ljudje kar na glavah in hrbtih prenesli. Zdaj so ljudje tam, kjer so bili rojeni, in misijon je ostal sam. Najbližje vasi so 9 do 10 km oddaljene. Da morejo misijonarji obiskati svoje ljudi, ki jih je do 500, in tako svojo dušnopastirsko dolžnost vršiti, jim je treba vedno hoditi to dolgo pot sem in tja.

Vsakdo razume, kako važno je, da misijonar prebiva sredi svoje črede; zato je višja cerkvena oblast sklenila, da misijonarji zapuste Lerwo in se naselijo v dolini sredi dveh plemen Obo in Pajok, 12 km proč od Lerwe.

Selitev in nova naselitev bo stala mnogo denarja, ker bo trajala šest mesecev. Veliko truda nas bo to stalo, ki ga bomo radi vzeli na svoje rame; le za denarno podporo se priporočamo našim dobrotnikom, da bo mogoče ustreči dobremu ljudstvu v Acioli, da bo imelo misijon v svoji sredi.

Dušam, ki se žele posvetiti misijonom.

Gospodične z višjo šolsko izobrazbo in učiteljice pa tudi preprosta dekleta, ki imajo redovni poklic in veselje do misijonov, zmorejo biti sprejete v verski zavod notranjih članic Družbe sv. Petra Klaverja kot pomožne misijonarke za Afriko. Priporočamo knjižico »Poklic pomožne misijonarke«. Cena Din 4.50. Naroča se pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje velike milosti v neki družinski zadevi. M. B., Šiška.

V skrajni sili sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski in sem bila uslišana. Č. F., Dobrava.

Tisočkrat se zahvaljujem ljubi pokojni grofici Ledochowski za uslišano prošnjo. Že več let nisem mogel dobiti dela. Pa se je moja stara mati priporočila služabnici božji in me vpisala kot člana Družbe sv. Petra Klaverja. Istočasno sem tudi jaz opravljal devetdnevnic, in kmalu sem dobil delo. Prav iz srca se zahvalim služabnici božji in se še nadalje iskreno priporočam v vseh časnih in dušnih zadevah.

J. E., Amerika.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za zdravje na nogi. N. T., Stari trg.

Za uslišanja v raznih zadevah se služabnici božji Mariji Tereziji pristrčno zahvaliva in se v raznih zadevah v družini in za srečo v gospodarskih zadevah še nadalje priporočava. I. in A. Z., Kolobje.

Zahvalim se služabnici božji za pomoč v bolezni mojega otroka in prosim javne objave. M. R., Vojnik.

Iskrena hvala Mariji Tereziji Ledochowski za uslišanje v več zadevah. Še se ji priporočam. S. M., Nova cerkev.

Veliko milosti mi je služabnica božja Marija Terezija že izprosila, za kar se ji toplo zahvalim. Še se ji priporočam za ljubo zdravje.

N. N., Maribor.

Zahvalim se Mariji Tereziji, da mi je izprosila ljubo zdravje.

M. B., Maribor.

Toplo se zahvalim služabnici božji za uslišano prošnjo. Spet se ji priporočam, da bi mi izprosila ljubo zdravje. F. L., Gornji Porčič.

Pošiljam obljubljen dar v zahvalo za uslišano prošnjo in se še nadalje priporočam služabnici božji Mariji Tereziji. R. B., Makole.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam. P. A., Kranj.

Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji, služabnici božji, da mi je izprosila ljubo zdravje. Zelo me je trgalo, pa sem se k njej priporočila v devetdnevnic in mi je pomagala. Še se ji priporočam.

J. K., Nova cerkev.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji, da sem dobila dobro službo.

M. A., Moste-Ljubljana.

Priporočila sem se Mariji Tereziji Ledochowski v težki zadevi. Ni poteklo 10 dni, že sem bila uslišana. Zato se ji tu javno zahvalim in pošiljam obljubljen dar za odkup zamorčka. Še se ji priporočam v dveh važnih zadevah.

R. T., Škofja Loka.

Najsrčneje se zahvalim Tereziji Ledochowski za ozdravljenje moje mlajše sestre.

Pavla Štrudelj.

Na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije sem prejela več dobrot in se ji še nadalje priporočam.

F. L., Zg. Polskava.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

U. M., Kolobje.

V neki težki zadevi sem se priporočala njej, ki je že tolikim pomagala. Tudi meni je služabnica božja uslišala prošnjo in se ji iskreno zahvalim.

N. B., Raka.

V zahvalo Mariji Tereziji za uslišano prošnjo pošiljam misijonski dar in se ji še nadalje priporočam.

F., Kranjska gora.

V boleznih sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski in mi je izprosila ljubo zdravje. Iskreno se ji zahvalim.

M. L., Pečine.

Zahvalim se Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in prosim objave.

L. G., Trst.

Noga me je bolela več kot štiri leta. Imela sem rano. Niso mi mogli pomagati ne zdravniki, ne bolnišnica. Pa sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski in sem bila uslišana. Tisočkrat se ji zahvaljujem in pošiljam mal dar za gobavce.

F. B., Brdo.

V neki zadevi sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana.

A. Z., Celje.

Zahvaljujem se Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo.

N. N., Št. Vid.

Zahvalim se služabnici božji za dobljeno zdravje.

I. Novohradski.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za izboljšanje živčne bolezni in se ji še nadalje priporočam.

J. Breznikar.

Bil sem v neki zelo važni zadevi. S prošnjo sem se zatekel k služabnici božji Mariji Tereziji in me je uslišala. Javno se ji zahvalim in prosim objave v »Odmevu«.

J. K. O., Sv. Jernej.

Iskreno se zahvalim služabnici božji za dobljeno zdravje ter se ji še nadalje priporočam v neki važni zadevi.

G. M., Duplica.

Zahvalim se Mariji Tereziji za srečen izid dobre pravde.

P. R., Rače.

Zahvalim se Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo in se ji še priporočam. Prosim javne objave.

A. J. Z., Lukovica.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo in prosim objave v »Odmevu«. Še se ji priporočam.

H. I., Selnica.

Prisrčna zahvala Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

J. K., Breginj.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

P. V., Št. Vid.

Zahvalim se Mariji Tereziji Ledochowski za dobljeno zdravje in se ji še priporočam.

F. K., Polzela.

Dolžnost mi je, da se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za pomoč v moji težki bolezni in za tolažbo v družinskih razmerah. V znak hvaležnosti pošljem svoj malenkostni dar za uboge afriške sirote. Priporočam se ji še nadalje za pomoč.

I. R., Sv. Rupert v Slov. goricah.

Edina hčerka nam je zbolela za špansko boleznijo, ki je potem močno udarila na pljuča. Poklicali smo zdravnika, ki je izjavil, da je nevarnost velika. V skrajni sili sem dobil v roke relikvijo služabnice božje Marije Terezije. Položil sem podobico hčerki na prsa in sem se vrgel na kolena pred podobo Srca Jezusovega. Čutil sem, da prihaja pomoč in res smo bili uslišani. Iskreno se zahvalim služabnici božji za izkazano milost. Prosim javne objave v vašem »Odmevu«.

Lovro in Ana A.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za izboljšanje zdravja ter se ji še topla priporočam.

S. S., Št. Vid nad Ljubljano.

Bila sem hudo bolna in sem se priporočala Mariji Tereziji Ledochowski ter sem položila njeno podobico na mesto, kjer so bile bolečine največje. Bolečine so se zmanjšale in sedaj mi gre na boljše. Iz hvaležnosti prosim objave v »Odmevu«.

A. Z., Ambrus.

Že več let sem naročnica »Odmeva« in se pristrčno zahvalim Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo v neki zadevi ter se ji še nadalje priporočam.

A. P., Sv. Jernej.

Zahvalim se Mariji Tereziji za dobljeno zdravje. R. U., Voklo.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za prejetjo milost.

Z. I., P.

Zelo me je bolela noga in sem pričela devetdnevno k služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski in drugi dan mi je bilo veliko boljše. Iskreno se ji zahvalim za pomoč.

A. K., Otelca.

Pripomba uredništva: V popolnem soglasju z dekretom Urbana VIII. izjavljamo, da se v vsem, kar v zgoraj omenjenih uslišanih kaže na čudežno ali slično, popolnoma podvržemo sodbi sv. Cerkve.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski se priporočajo: A. K. za zdravje. — D. S., Št. Ilj v posebni zadevi. — A. V., Kodeljevo za zdravje. — V. V., Ljubljana v neki zadevi. — F. Hrastnik, Sv. Jurij v dveh zadevah. — M. S., Kranj v neki nujni zadevi. — M. L., Borovnica v neki važni zadevi. — A. G., Maribor za zdravje v družini. — A. J., Zalog za pomoč v težki preizkušnji in za dušno in telesno zdravje mojih dveh hčerk. — N. T., Mršeca vas za zdravje. — N. N. za zdravje. — N. N., Ljutomer za zdravje, blagoslov božji in za stanovitnost v dobrem. — N. N. v neki težki zadevi in za spreobrnjenje neke osebe. — N. N. za ljubo zdravje brez operacije. — T. G., Ljubljana za uslišanje v družinskih zadevah. — A. Š., Ljubljana v neki važni zadevi. — N. N., Kranj za ljubi mir. — A. K., Šiška v neki posebni zadevi. — O. M., Solčava za nujno pomoč v družinskih zadevah. — J. B., Sp. Sušica za ljubo zdravje in v neki važni zadevi. — M. T., Trbovlje za zdravje ljube hčerke. — M. B., Soteska v neki nujni zadevi in za zdravje.

Klaverjev misijonski koledar 1935

Stane 5 Din. Kdor naroči 10 koledarjev, dobi enega povrh. Povesti so ginjaive, misijonski spisi zanimivi. Razširjajte ga! S tem storite misijonom veliko dobro delo.

Misijonski koledarček za mladino 1935

Stane samo 3 Din. Pri 10 izvodih eden povrh.

Starši, če želite napraviti otrokom veselje in jim dati res lepo čtivo — kupite jim »Mladinski koledarček«. Kako blagodejno bo vplivala na mlada srca ginjaiva povest »Trije bratje«, ki jo krasijo lepe slike. — Oba koledarja se naročata pri Družbi sv. Petra Klaverja.

Življenje svete Bernardke,

pastirice lurske. Če je še nimate, vam jo toplo priporočamo. Pri branju te knjige se bo ljubezen do Brezmadežne v vašem srcu vnela. Knjiga stane 24 Din, vezana 34 Din. — Izdala: Knjigarna sv. Cirila v Mariboru.

Spomin na umrle.

† Preč. g. Fr. Wazl, Kranj. — Preč. g. Fr. Korošec, dekan, Sv. Križ. — Preč. g. Martin Jurhar, župnik, Brežice. — Marija Pipan, Ljubljana. — Ana Sukič, Murska Sobota. — Primož Zontar, Kranj. — Korelc Marija, Kamnik. — Luka Podbregar, Ljubno. — Terezija Cmok, Stopce. — Rozalija Bobisut, Griže. — Emilija Gerkman, Ljubljana. — Frančiška Mravljak, Moste. — Jakob Sattler. — Lucija Mekinda, Ljubljana. — Elza Pfajfer, Celje. — Vinko Jank, Sv. Pavel. — Peter Krajnc, Borovlje. — Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Zahvale.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, Mariji Pomočnici, sv. Mali Tereziji, sv. Antonu, škofu Slomšku, služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski in drugim patronom se zahvaljujejo: N. N. za dve veliki milosti; K. T., Ključarovi za zdravje; O. F., Ljubljana za zdravje in se še priporoča; Z. L., Celje za pomoč v neki zadevi; M. T., za dobljeno pomoč; B. J., Trbovlje za dobljeno zdravje; V. K. za zdravje moža; F. Z., Sv. Jurij za dobljeno milost; M. S., Kranj za zdravje; P. T., Ponikva za prejeto milost; V. J., Ljubljana za srečen izpit; G. D., Ljubljana za zdravje; L. K., Ljubljana za dobljeno zdravje.

Prošnje.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu Pad., sv. Mali Cvetki, sv. Bosku, služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski se priporočajo: N. N. za duhovski poklic; F. K., za milost spreobrnjenja svojih sinov; A. C. v P. za pomoč v hudi stiski in za stalno službo; F. K. v Z. za zdravje bolne sestre; M. B. v S. v težki zadevi; I. K. v L. za zdravje sinčka; A. Š., Brod v važni zadevi; P. L., Pesika; J. V. za dober izpit in v hudih zadevah; J. J. v P. za sina in družino; Z. T. in P. v S.; M. D. v neki zadevi; A. L. v K. za zdravje v družini in blagoslov pri podjetju; rodbina K. za spreobrnjenje družinskega člana.

